

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/81/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

263/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. r. és II. r. panaszos¹ által 2018. március 5-én előterjesztett **panaszt** a 2018. december 20-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében – megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – H. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

Az I. és II. r panaszos (anya és fia) külön beadványban, de azonos tartalommal nyújtottak be panaszt a Testülethez 2018. március 5-én.

1) A beadvány szerint I. r. panaszossal szemben feljelentést tett férje (II. r. panaszos édesapja) - akivel válófélben vannak – könnyű testi sértés és garázdaság miatt a H. Városi Rendőrkapitányságon. 2018. február 7-én, délután H városban személygépjárművel haladt I. és II. r. panaszos. Lakásukat elhagyva megjelent velük szemben egy rendőrautó, melynek vezetője „indokolatlan villogásba kezdett” távolsági fényszórójával, majd megállt mellettük.

A panaszosok szerint a rendőrautóból kiszállt két személy, akik kapucnis pulóvert, halászmellényt, farmert viseltek, majd köszönést, bemutatkozást, azonosítást mellőzve a következőt mondták:

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

„Maga XY? Épp magát kerestük!” A két személy, akik feltehetően rendőrök voltak, két idézést akartak átadni a panaszosoknak, akik elmondása szerint ezek zárt boríték nélküli A/4-es lapok voltak. A panaszosok erre közölték a rendőrökkel, hogy a hatóság ismeri a címüket, ezért postán küldjék el nekik az idézést, másrészt pedig mivel nem mutatkoztak be és nem igazolták magukat, nem kötelesek átvenni az idézést. A rendőrök megkérdezték, hogy „akkor megtagadják az átvételt?”, mire a II. r. panaszos azt felelte, hogy ilyet nem állítottak, viszont szerintük ez egy szabálytalan kézbesítési kísérlet és egyébként is sietnek, ezért küldjék el azt postai úton. Ezek után a két rendőr köszönés nélkül továbbhajtott.

2) 2018. február 13-án 04 óra 35 perc környékén a panaszosok hangos ajtóverésre, dörömbölésre ébredtek II. emeleti társasházi lakásukban. Félálomban nem tudták, hogy mi történik, nagyon megijedtek, azt gondolták, hogy „erőszakos támadás áldozataivá” váltak. Az ablakból kinézve azonban egy „rendőrautónak látszó” járművet pillantottak meg. Ekkor szembesültek azzal, hogy valószínűleg a rendőrség lehet az, de előadásuk szerint ez „ellentétben állt a több, mint 30 percig tartó, állati módon történő ajtóveréssel és artikulálatlan hangokkal”. Mindez 06 óra 30 perckor megisméltődött, ezért a panaszosok egy ügyvédet hívtak segítségül. A panaszok szerint jogi képviselőjük 7 óra körül elérte a kapitányságvezetőt, akivel megbeszéltek, hogy a II. r. panaszos 9 óra 30 perckor önként megjelenik a rendőrkapitányságon tanúkihallgatás céljából, különben elővezetetik.

3) 2018. február 13-án a panaszosok jogi képviselőjükkel megjelentek a helyi kapitányságon. A panaszosok szerint a tanúkihallgatást követően a kihallgatást vezető tiszt lekísérte a II. r. panaszost a portára és az ügyvéd és az I. r. panaszos előtt azt mondta, hogy lehozza a megígért elővezetési határozatot. Fél óra várakozás után K. Á. megjelent a portán és úgy nyilatkozott, hogy csak illetékbélyeg függvényében hajlandó kiadni az előállítási határozatot arra hivatkozva, hogy a II. r. panaszos előállítása nem történt meg, így alanyi jogon nem jár a határozat, az csak a bűnügyi dokumentumokban szerepel, de a másolati példányt, illetékbélyeg fejében átveheti. Ez meg is történt.

4) A beadvány további részében a panaszosok részletesen kifejtik, hogy álláspontjuk szerint az elővezetési határozat miért jogszerűtlen. Ennek ismertetésétől a Testület eltekint, ugyanis az nem releváns a Testület hatásköre szempontjából.

5) Összességében a panaszosok sérelmezik, hogy a rendőrség törvénytelen eszközökkel akart nekik joghátrányt okozni. Panaszolják, hogy jó hírnévhez való joguk sérült a megkísérelt elővezetés által, és a rendőrök a lakóközösség nyugalma is zavarták a jogszerűtlen hatósági cselekményekkel.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) K. Á. r. flörm. és Á. P. r. törm. 2018. február 7-én kelt jelentése szerint ***bü. sz. ügyben nyomozást rendeltek el, mely eljárás során szükségessé vált tanúként kihallgatni II. r. panaszost, valamint gyanúsítottként kihallgatni I. r. panaszost. Tekintettel arra, hogy a Be. 70. § (1) bekezdés a) pontja alapján „A bíróság, az ügyész illetőleg a nyomozó hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére történő átadása (kézbesítése) történhet személyesen, (...)”, így 2018. február 7-én 13 óra 45 perckor megjelentek a H. város A. krt. 19. sz. 2. em. 5. ajtó alatti lakásnál

I. és II. r. panaszos részére szóló idézés átadása céljából, mivel a korábban küldött idézést a II. r. panaszos olyan időben vette át, amely a tervezett nyomozati cselekmény után egy héttel volt. A jelzett címen megjelentek, azonban ott többszöri kopogtatás ellenére senki sem nyitott ajtót, a csengő, illetve a kaputelefon működésképtelen volt, így az idézést nem sikerült kézbesíteni az érintettek részére.

Ezt követően szintén 2018. február 7-én 15 óra 15 perckor ismételten megkísérelték az idézést kézbesíteni. Amikor a fenti címre tartottak, észlelték, hogy a jelzett cím előtt parkoló, I. r. panaszos által használt gépjárművel valaki éppen elindul. Ekkor az ***frszú. szolgálati jelleggel ellátott szolgálati gépkocsival megállították az épp elinduló járművet. Megállapítást nyert, hogy azt az I. r. panaszos vezette, a jobb első ülésen pedig a II. r. panaszos foglalt helyet. A rendőrök közölték a nevezettekkel, hogy azért kerültek megállításra, mert részükre egy-egy idézést akarnak személyesen kézbesíteni. Mindkét panaszos úgy nyilatkozott, hogy az idézést nem veszik át, küldjék el nekik postai úton. Többszöri kérdésre mindig úgy nyilatkoztak, hogy nem veszik át az idézést, postán küldjék nekik, illetve a tértivevényt sem voltak hajlandóak aláírni. A panaszosok kinyilatkozták, hogy nem tagadnak meg semmit, de postán küldjék nekik az idézést. Mivel a rendőröknek nem állt módjában az idézést átadni a panaszosoknak, közölték velük, hogy amennyiben nem veszik át, az szabályszerűen kézbesítettnek minősül.

2) T. J. G. r. törm. és D. L. r. örm. intézkedést fogantató rendőrök elővezetés végrehajtásának megkísérléséről készült elsődleges jelentése az alábbiakat tartalmazza. A rendőrök szolgálatuk teljesítése során 2018. február 13-án 4 óra 40 perckor megjelentek H. Város, A. krt. 19. sz. 2. em. 5. a. alatt, mert H. Városi Rendőrkapitányság *Osztálya II. r. panaszos elővezetését rendelte el, mivel korábban a szabályszerű idézésre nem jelent meg és az alól nem mentette ki magát. Az említett címen megjelenve többszöri próbálkozás ellenére sem sikerült senkivel felvenni a kapcsolatot. Több alkalommal hangosan kopogtak a lakás ajtaján, azt zörgették, mire a lakóház több másik lakásából is kijöttek, de a panaszos címeként megjelölt lakásból nem jött ki senki. Ezt követően egy szomszédos lakó elmondta a rendőrök kérdésére, hogy ismeri az általuk keresett II. r. panaszost, aki biztosan ott lakik és otthon is kell tartózkodnia, mert a gépkocsija kint áll a lakóház előtti parkolóban. Ezt követően ismételten megkísérelték a panaszos felkutatását, hangosan kiabáltak és kopogtattak, de ennek ellenére sem nyitott ajtót senki. Tekintettel arra, hogy a panaszos nem volt feltalálható, elálltak az elővezetéstől.

3) Sz. D. r. örm. és J. L. r. örm. elővezetés végrehajtásának megkísérléséről készült jelentése szerint szolgálatuk teljesítése során 2018. február 13-án 6 óra 35 perckor megjelentek az előző pontban említett címen II. r. panaszos elővezetése céljából, de többszöri próbálkozás ellenére sem sikerült senkivel felvenni a kapcsolatot. Több alkalommal a lakás ajtaján kopogtattak, zörgették azt, majd mivel a panaszos nem volt fellelhető, elálltak az elővezetéstől.

4) Dr. V. I. r. alezredes kapitányságvezető a Testület megkeresésére a következő információkat közölte a panaszolt intézkedésekkel összefüggésben.

A panaszolt elővezetés fogantatását a H. Városi Rendőrkapitányság *Osztályának erre a feladatra utasított járőrei a *bü. sz. határozat alapján két esetben kísérelték meg fogantatni. 2018. február 13-án 4 óra 40 perckor és 6 óra 35 perckor. Az elővezetés körülményeit tartalmazó jelentések szerint a panaszosok címen megjelenve többszöri próbálkozás ellenére sem nyitott senki ajtót. Az intézkedő járőrök a jelentésben kiemelték, hogy az ajtón többször hangosan kopogtak, zörgették, melynek hatására az első alkalommal több szomszédos lakásból is kimentek, mivel észlelték azt. A kapitányságvezető álláspontja szerint a járőrök szakszerűen és jogszerűen jártak el. Tekintettel arra, hogy a sikertelen elővezetés költségét is állnia kell annak, akivel szemben fogantatni kívánja a hatóság, így etikátlan lenne néhány órán belül többször

visszamenni ugyanarra a címre, majd két halk kopogtatást követően jelentést írni arról, hogy senki sem nyitott ajtót és ennek költségeit kiróni az elővezetendő személyre.

A kapitányságvezető átirata szerint sem a szomszédok, sem pedig a panaszosok részéről nem érkezett olyan bejelentés, sem a segélyhívón keresztül, sem pedig más módon, melyben a rendőri intézkedés durvaságát kifogásolták volna. Erre abban a pillanatban, vagy rövid idő elteltével telefonon, írásban és személyesen is módja lett volna az érintetteknek. Ennek ellenére a panaszosok csak hetekkel később sérelmezték a kopogtatás módját. A panaszosokat először távbeszélő útján próbálták meg idézni, de ezt elutasították és postai kézbesítést kértek, majd a postai úton kézbesíteni kívánt idézést nem vették át megfelelő időben, ezt követően megtagadták a személyes átvételt, így indokoltá vált az elővezetés.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testületnek először saját hatáskörét kellett vizsgálnia a következők szerint.

Az Rtv. 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen ügyben a II. r. panaszos elővezetését a H. Városi Rendőrkapitányság *Osztálya azért rendelte el, mert a tanúkenti kihallgatásra sem postai sem személyes kézbesítés során nem vette át az idézéseket.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről. E jogszabályhely szerint „a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a Rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének

törvényességéért az elrendelő a felelős.” A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

A Be. 162. §-a értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. A Be ugyanezen szakaszának (4) bekezdése szerint az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani.

A rendelkezés szerint „a rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszert és más intézkedést alkalmazhat. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés foganatosítása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.”

Megállapítható, hogy elválnak egymástól az elővezetés elrendeléséért és foganatosításáért való felelősség, mint ahogy elválnak egymástól a két kérdés szabályozása olyan értelemben is, hogy az elrendelésre vonatkozó normák a Be.-ben, a foganatosításra vonatkozó szabályok pedig az Rtv.-ben, illetve a Szolgálati Szabályzatban található. Ugyanakkor az időpontra vonatkozó előírásokat a Be. tartalmazza.

A fentiek alapján nem vizsgálhatja a Testület az elővezetést elrendelő hatóság tevékenységét, és a határozat jogszerűségét a hatásköri szabályai alapján, mivel – fő szabály szerint – nem terjed ki hatásköre a büntetőeljárás keretei között a Be. alapján végzett rendőri tevékenységre.

A Be. 195.§ (1) bekezdése szerint akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

Az ilyen rendőri intézkedésekkel szemben tehát a Be. 195. §-a alapján van helye panasznak, s annak elbírálására az ügyész jogosult.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát, mivel erről a kérdésről nem az intézkedő rendőrök döntenek, hanem – a Be. 162. §-ának értelmében – az elrendelő szerv.

2) Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A panasz azon részét, miszerint 2018. február 7-én személygépjárművel közlekedett I. és II. r. panaszos és egy rendőrautó megállította őket, a rendőrautóból kiszállt két személy kapucnis pulóverben, farmerben, halászmellényben és köszönést, bemutatkozást, azonosítást mellőzve felszólították őket, a Testület nem vizsgálta, mivel e tekintetben **a panasz elkésett.**

A panaszos beadványa alapján a Testület tehát vizsgálta, hogy a II. r. panaszos 2018. február 13-án történt elővezetésének megkísérlésére megfelelő jogalap birtokában került-e sor, illetve a foganatosítás módját.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye VI. cikkében foglalt magán-és családi élet tiszteletben tartásához való jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

3) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

Az elővezetést a H. Városi Rendőrkapitányság rendelte el. A rendőrség ennek előzményeként előadta, hogy a II. r. panaszost egy folyamatban levő büntetőügyben volt szükséges kihallgatni. Az eljárás során II. r. panaszos részére az idézés postai úton kiküldésre került, az idézés 2018. január 4-én keltezett, a kihallgatása 2018. január 15. napra volt tervezve. A visszaérkezett postai tértivevény szerint a kézbesítő 2018. január 8-án helyezte el az első értesítést, a másodikat pedig január 15-én. A kiküldött idézést a II. r. panaszos 2018. január 22-én vette át, a tervezett kihallgatás időpontját követő egy héttel. Az idézés kézhezvételét követően 8 napon belül a mulasztásáról a hatóság részére igazolást nem nyújtott be. Ezt követően a II. r. panaszos részére az idézést a Be. 70. § (1) bekezdés a) pontja alapján 2018. február 7-én megkísérelte a rendőrség személyesen kézbesíteni, azonban ezt a panaszos nem volt hajlandó átvenni, az idézés átvételét két fő rendőr előtt megtagadta. Ezekre tekintettel a panaszos elővezetését rendelték el a Be. 162. § (2) bekezdése alapján a H. Városi Rendőrkapitányság hivatali helyiségébe 2018. február 13-án 8 óra 00 percre.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és az Rtv. 34. §-ára. Be. 162. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet foganatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Mivel a fentiek alapján megállapítható, hogy a H. Városi Rendőrkapitányság *Osztálya rendelte el a II. r. panaszos elővezetését a határozatával, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos elővezetését a rendőrkapitányság megfelelő jogalap birtokában kísérelte meg foganatosítani, ezért az a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette.

4) A Testület ezt követően az elővezetés megkísérlésének módját vizsgálta meg.

A panaszosok elmondása szerint 2018. február 13-án 4 óra 35 perc körül hangos ajtóverésre, dörömbölésre ébredtek. Félálomban nem tudták, hogy valóság-e, ami történik. Az ablakon kinézve megláttak egy „rendőrautónak látszó” járművet és szembesültek azzal, hogy valószínűleg a rendőrség keresi őket, de ezt összeegyeztethetetlennek tartották a „több, mint harminc percig tartó állati módon történő ajtóveréssel és artikulálatlan hangokkal. Mindez 6 óra 30 perckor megismétlődött, ám akkor sem nyitottak ajtót.

A rendőrség tájékoztatása szerint az elővezetést a H. Város A. krt. 19. sz. 2. em. 5. a.-ról H. Városi, D utca 78. számra rendelték el. Az elővezetés végrehajtását kétszer kísérelték meg, két különböző járőrpáros (4 óra 40 perc és 6 óra 35 perc körül). A rendőrök mindkét alkalommal többször kopogtattak és zörgették a lakás ajtaját, mivel csengő nem működött. A lakóház több másik lakásából is kimentek a rendőrökhöz, de a panaszosok lakásából senki. Egyik lakó elmondta, hogy ismeri a rendőrök által keresett panaszost, ott lakik és valószínűleg otthon is tartózkodik, mivel autója a ház előtti parkolóban áll. Ezt követően ismételték meg a panaszos felkutatását, de nem vezetett eredményre, ezért elálltak az elővezetéstől. Mindezt 6 óra 35 perckor két másik rendőr megismételte, de továbbra sem sikerült senkivel felvenni a kapcsolatot, ezért ismételték az elővezetéstől.

Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon.

A Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 15. §-ára, mely kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával [(1)], illetve több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár [(2)].

A Testület ezzel kapcsolatban rögzíti, hogy az Rtv. a rendőri intézkedésekkel kapcsolatban nem tartalmaz rendelkezést a foganatosítás időpontjára vonatkozóan, így az elővezetéssel kapcsolatban sem. A Be. 162. §-a értelmében ugyanakkor az elővezetést *általában* a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A hivatkozott rendelkezés nem teszi kötelezővé, hogy a fenti intézkedéseket a megadott időszakban foganatosítsák, azt csak ajánlasként rögzíti, amelytől el lehet térni, ha a körülmények indokolják.

A Testület gyakorlatában több alkalommal is elfogadta már az elővezetés időpontja megválasztásának indokaként, hogy nagyobb sikerrel hajtható végre az intézkedés a kora reggeli órákban, amikor általában még a korán munkába indulók is otthon tartózkodnak. Álláspontja szerint ugyanakkor, amennyiben a Be. idézett szakasza által ajánlott időponttól a rendőrség jelentős mértékben eltér, az eltérésnek mindenképpen nyomós indoka kell, hogy legyen.

A panaszosok beadványukban maguk is elismerik, hogy észlelték a rendőri jelenlétet a lakóházuknál, de nem mentek ki, nem nyitottak ajtót. Több szomszéd is megerősítette a rendőröknek, hogy a panaszosok valószínűleg otthon tartózkodnak. Tekintettel arra, hogy a házban nem volt csengő, a rendőröknek a hangos kopogtatáson és szabályos felszólításon kívül nem állt más eszköz rendelkezésre a panaszos felkeresésére. A Testület elfogadja azon rendőri álláspontot, miszerint kulturált módon kísérelték meg végrehajtani az elővezetést a rendőrök. Ezt támasztja alá, hogy sem a panaszosok sem pedig a szomszédok részéről nem érkezett bejelentés a rendőrségre, melyben az intézkedés durvaságát kifogásolták volna.

A Testület gyakorlata szerint az, hogy elővezetést először 4 óra 40 perc körül kísérelték meg foganatosítani, nem tekinthető jogsértőnek, mivel a Be. szerinti hat és huszonnegyedik óra közötti

végrehajtás nem kötelező előírás. Az általánosságban ajánlott időponttól a rendőrség nem tért el olyan jelentős mértékben, amely aránytalan sérelmet okozott volna a panaszosnak.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az elővezetés megkísérlésének módja és körülményei miatt.

5) A panaszosok szerint azzal, hogy a rendőrök hajnalban megjelentek a házuknál, sérült a jó hírnévhez való joguk, továbbá a lakóközösség nyugalma is megzavarták.

A Testület ismételten hivatkozik az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója. A Testület véleménye szerint mivel a II. r. panaszos - akit elővezetni szándékoztak - társasházi lakásban lakik, elkerülhetetlen, hogy a lakók esetlegesen ne észlelhessék a rendőri intézkedést.

Minderre figyelemmel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszosok magán-és családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga azáltal, hogy a rendőrök elővezetés céljából a II. r. panaszos lakcímére mentek.

IV.

A Testület megállapította, hogy az elővezetést elrendelő határozat alapján a II. r. panaszos elővezetését kellő jogalap birtokában kísérelték meg foganatosítani a rendőrök, ezért ennek kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült. Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga az elővezetés megkísérlésének módja miatt, mivel az a jogszabályi előírásoknak megfelelően történt. A rendőrök nem sértették a panaszosok magán-és családi életéhez való jogát azáltal, hogy azt lakcímükön kísérelték meg foganatosítani.

Budapest, 2018. december 20.

Dr. Lukács Tamás

elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag